

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 8:05
מוצאי שב"ק..... 9:34
שיעורים כסדרן
נ"ד..... יהושע א'-ב'
בבל..... זבחים צ"ט
ירושלמי..... נדה א'
תוספתא..... בבא בתרא פרק א'
רמב"ם..... שחיטה ג'

שעה 7, גליון 43 (354)

פרשת דברים, שבת חזון, ט' אב, שעת תשע"ח לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

שבת חזון - תשעה באב

דער שבת פאר תשעה באב ווערט אנגערופן "שבת חזון". אין ספר 'שער המלך' ווערט געברענגט אז "חזון" איז ראשי תיבות ח'צ'י ז'עם ו'חצ'י נ'חמה. דאס מיינט אז אפילו פון איין זייט איז עס טאקע א טרויעריגע צייט, מען טרויערט אויפ'ן חורבן בית המקדש, איז אבער פון די אנדערע זייט אויף דא א נחמה, א טרייסט, אז די טעג וועלן נאך ווערן איבערגעדרייט צו פרייליכע טעג. ווען משיח וועט קומען בקרוב, וועלן די טעג ווערן א יום טוב.

חז"ל דערציילן (מכות כ"ד) אז ווען די חכמים האבן געזען די שרעקליכע חורבן אויפ'ן הר הבית האבן זיי געוויינט און געקלאגט. רבי עקיבא - וואס איז אויך דארן געווען - האט אבער געלאכט. האבן אים די חכמים געפרעגט: "פארוואס לאכסטו?", האט רבי עקיבא געזאגט: "אזוי ווי איך זע אז די ערשטע חלק פון די נבואה איז אזוי שטארק מקוים געווארן, אז דער בית המקדש איז חרוב געווארן, גלייב איך אז די צווייטע העלפט נבואה וועט אויך מקוים ווערן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און די אידן וועלן נאך אויפגעראכטן ווערן".

פרשת השבוע

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן בערבה מול סוף זאגט רש"י, משה רבינו האט אויסגערעכנט אלע פלעצער וואו די אידן האבן געווינדונג קעגן דעם אייבערשטן, ער האט אבער עס נאר דערמאנט בקמו, וועגן די פבול פון די אידן.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק ב' סימן א) אז מען קען נישט דן זיין קיין שום איד, ווי די משנה זאגט (אבות ב, ד) אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, מען קען נישט דן זיין קיינעם ווי לאנג מען איז נישט אויף יענעם פלאץ. און ווער קען דען זיין אויף א צווייטן פלאץ? נאר דער אייבערשטער, וואס געדער האט א פלאץ ביי אים, און ער איז זיכער מקיים דעם הוי דן את כל אדם לפי זכות (אבות א, ו).

מען קען קיינמאל נישט וויסן צי די פלאץ און די סיבות ארום דעם מענטש האבן אים געמאכט טון שלעכטס, און דערפאר קען מען קיינעם נישט דן זיין, נאר דער אייבערשטער אליין, וואס ער ווייסט אלע סיבות ארום יעדע זאך.

דאס איז פשט אין פסוק, ווען משה רבינו האט געוואלט אויסרעכענען די עבירות פון די אידן האט ער דערמאנט נאר די פלעצער, צו ווייזן אז די פלעצער האבן געמאכט די אידן זאלן זינדן, אבער באמת זענען אירישע קינדער וואויל און ווילן נישט טון קיין שלעכטס.

(זאת התורה דברים ג)

אתה עובר היום את גבול מואב את ער. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק א' סימן רע"ב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ו) היום אם בקולו תשמעו, א געוואלדיגע עצה פאר א מענטש ער זאל מצליח סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, אז מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג. "וואס קען איך היינט טון, צו מאכן פרנסה, אדער אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים", ווייל אויב מראכט מען וואס עס איז געווען פריער, ווערט מען צופראכן "איך בין דאך געווען ביי יעצט איין שטיק דורכפאל, און אזוי ווי איך האב נישט מצליח געווען ביי יעצט, וועל איך ווייטער אויך נישט מצליח זיין". און די זעלבע איז ווען מען מראכט אויף ווייטער, "ווער ווייסט אויב איך וועל קענען אנהאלטן ווייטער און מצליח זיין?", ווען מען מראכט אבער נאר אויף דעם היינטיגן טאג, אויף די יעצטיגע מינוט, דאן איז מען זייער מצליח.

דאס איז פשט אין פסוק, אתה עובר היום את גבול מואב את ער, אויב מען וויל אריבער שפרינגען די גבול פון מואב וואס דאס זענען די אלע קליפות און שלעכטס וואס ווילן אונזעק געמען דעם מענטש פונעם אייבערשטן, איז די עצה "היום - היינט" צו מראכטן נאר פונעם היינטיגן טאג. אויב וועט מען מראכטן נאר פונעם היינטיגן טאג דאן וועט מען זייער מצליח זיין.

(זאת התורה דברים ו)

א גוט ווארט

איין זאך בעט איך דיר, און פארלוירן ווען עס קומען צו גיין שווערע נסיונות; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות פחד, סימן ד): "סגלה לבטל את הפחד, לזכר אברהם אבינו", א סגולה נישט ווערן דערשראקן און פארלוירן, אז מען זאל געדענקען פון אברהם אבינו; לכאורה, וואס העלפט געדענקען פון אברהם אבינו נישט צו ווערן דערשראקן? נאר חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, א): עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בבלם, להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום, צען נסיונות האט דער אייבערשטער געברענגט אויף אברהם אבינו און ער האט זיך דערהאלטן און נישט געהאט קיין קשיית אויפן אייבערשטן; מוהרא"ש זאגט נאך פון צדיקים עיינו בספר השלי"ה פרשת וצא, אות מה) אז די צען ביטערע נסיונות גייט אריבער אויף יעדן איינעם, מען פראבירט אויס געדן איינעם מיט די צען נסיונות, און וואויל איז דעם וואס דערהאלט זיך און גלייבט ווייטער איינעם הייליגן באשעפער; מיט דעם מעסט מען דאס גרוסקייט פון א איד - וויפיל ער דערהאלט זיך.

(עצתו אמונה, פי פנחס תשע"ח)

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

מעג מען זאגן משניות אום תשעה באב?

שאלה:

לכבוד דער ראש

ישיבה שליט"א,

קודם א' יישר כח פארן

אנועקגעבן פון אייער טייערע צייט צו

ענטפערן מיינע שאלות. איך האב געוואלט פרעגן עטליכע

שאלות איבער לימוד משניות.

א. אזוי ווי ס'איז באקאנט די סגולה פון זאגן ח"י פרקים משניות יעדן טאג, עס הרג'ט דעם יצר הרע און שלעפט ארויס דעם מענטש פון זיינע שלעכטע מעשים, מזהרא"ש שרייבט (אשר בחבל חלק מ"ו, חרופ"א) אז דאס וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן י"ט) אז מ'זאל לערנען יעדן טאג "כף וכף", דאס גייט ארויף אויף ח"י פרקים משניות, וויל איך וויסן צי דאס מיינט דוקא אז מ'מוז יעדן טאג באזונדער זאגן ח"י פרקים, און עס ענדיגן פאר ס'ווערט נאכט, אדער מיינט דאס בכלליות אז מ'זאל ענדיגן גאנץ ששה סדרי משנה יעדן חודש? איך פארשטיי אז משניות האט סגולות סיי וויפיל און וויאזוי מען זאגט עס, איך וויל נאר וויסן לגבי דעם ענין פון ח"י פרקים א טאג.

ב. ווען מ'זאגט ח"י פרקים משניות יעדן טאג, ענדיגט מען משניות אין 29 טעג; וואס לערנט מען אינעם דרייסיגסטן טאג פון א חודש וואס האט דרייסיג טעג?

ג. תשעה באב וכדומה, ווען מ'טאר נישט לערנען צוליב אבילות, מעג מען זאגן ח"י פרקים משניות? ובפרט איינער וואס איז געוואוינט דאס צו זאגן יעדן טאג? אויך וויל איך וויסן צי מ'מעג דעמאלט לערנען דעם רבינו'ס ספרים, אפשר גייט עס אריין אין כלל פון ספרי מסור וואס די פוסקים זענען זיך איבער דעם אז מ'מעג דאס אפשר לערנען אום תשעה באב.

ד. איך ארבעט אויף א פלאץ וואו עס דרייען זיך דארט נישט צניעות'דיגע און נישט איד'ישע פרויען, ובפרט אין די זומער, מעג מען דארט זאגן משניות, אדער תהלים און נ"ך וכדומה? און די זעלבע אויך ווען מ'ווארט אויף א באס אויפ'ן גאס וכדומה נעבן נישט צניעות'דיגע פרויען, מעג מען דארטן לערנען?

איך האף אז איר וועט מיר דאס אלעס קענען קלאר שטעלן. א גרויסן יישר כח, עקיבא

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד עקיבא גרו' יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר ר' נתן זכרונו לברכה ער זאל יעדן טאג זאגן ח"י פרקים משניות, אויך האט דער רבי געזאגט פאר עטליכע פון אנשי שלומינו זיי זאלן זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות (עיינ שיחות הר"ן סימן קפה). אזוי אויך האט דער הייליגער טשערנאבלער מגיד זכותו גן עלינו געהייסן מען זאל יעדן טאג זאגן ח"י פרקים משניות אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זיין ספר ליקוטי תורה (תדקה ח): "תאמר ח"י פרקים משניות" בלי פירוש בכל יום, כדי שתגמור בכל חודש כל הששה סדרים; פן תנהג כל ימי חייך". אויך ווערט געברענגט פונעם הייליגן מהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות <<<<<<

די צדיקים קוקן אויף די פנימיות פון יעדע זאך, אפילו יעצט זעט אלעס אויס אזוי שווער און ביטער, וועלן די טעג אבער צום סוף איבערגעדרייט ווערן צו ימים טובים, און מיר וועלן זיך פרייען מיט די גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט אונז העלפן.

דערפאר ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקנ"ב) אז מען זאגט נישט קיין תחנון תשעה באב ווייל תשעה באב ווערט אנגערופן "מועד" - א יום טוב. שטעלט זיך א פראגע, איז עס דען א יום טוב? פונקט פארקערט, מען טרוערט דאך אין תשעה באב, מען טוט אלע הלכות פון אבילות אין תשעה באב, ווי אזוי קען מען עס אגרויפן א יום טוב?

נאר דער אמת איז אז בפנימיות זענען די טעג פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען וועט מען ליינען די מגילת איכה מיט א ניגון פרייליכערהייט, אזוי ווי מען ליינט פורים די מגילת אסתר פרייליכערהייט. און אפילו יעצט זענען מיר נאך אין גלות, און מען דארף טרוערן און זיך פירן מיט אבילות, טאר מען אבער נישט מסיח דעת זיין פון די גאולה העתידה אז דער אייבערשטער וועט אונז נאך אויסלייזן בקרוב.

ביי אנשי שלומינו פירט מען זיך צו ליינען די מגילת איכה אויך בייטאג. ווייל ווען משיח וועט קומען וועט מען דאך ליינען די מגילת איכה מיט א פרייליכן ניגון מיט א "שהחיינו" אז מיר האבן זיך געקענט דערהאלטן אין אזא שווערע ביטערע גלות, און מען וועט עס אודאי ליינען סיי ביינאכט און סיי בייטאג אזוי ווי די מגילת אסתר, דערפאר ליינט מען עס אויך היינט סיי ביינאכט און סיי בייטאג.

עס גייט אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים און יחידי סגולה וואס אין מוצאי שבת חזון האבן זיי נישט געזאגט "ואתה קדושי", אזוי ווי מען פירט זיך אז ווען עס געפאלט א יום טוב אינמיטן די וואך זאגט מען נישט "ואתה קדושי". ווייל זיי האבן געהאט אזא שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אויסלייזן פון גלות, און דעמאלט וועט דאך תשעה באב זיין א יום טוב. אבער ווען עס איז געקומען תשעה באב ביינאכט און זיי האבן געזען אז מען איז ליידער נאכנישט אויסגעלייזט געווארן, האבן זיי דעמאלט געזאגט "ואתה קדושי", צו משלים זיין דאס וואס מען האט אויסגעלאזט מוצאי שבת.

די אייגענע חורבן

ווען מען זאגט מגילת איכה דארף מען אויסטייטשן די פסוקים אויף זיך אליין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"א) אז ווען מען זאגט תהלים, תחינות, אדער תיקון חצות זאל מען אויסטייטשן אלע פסוקים אויף זיך אליין, די אלע מלחמות וואס שטייט אין תהלים, די אלע שונאים וואס דוד המלך רעדט זיך אפ וועגן זיי אין תהלים, דאס גייט ארויף אויף די אייגענע מלחמות וואס יעדער מענטש האט מיט זיין יצר הרע, וואס ער איז דער גרעסטער פיינט פון א מענטש, ער וויל נאר הרגענען דעם מענטש ברוחניות ובגשמיות, און אויף דעם בעט מען אין תהלים אז דער אייבערשטער זאל אונז ראטעווען פונעם יצר הרע און אלע שלעכטע זאכן.

די זעלבע איז מיט מגילת איכה. מען דארף בעיקר טרוערן אויף די אייגענע חורבן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו זיין אן ערליכער איד, וואס דורך דעם האלט מען צוריק דעם בית המקדש פון ווערן אויפגעבויעט, יעדער איד דארף בעטן דעם אייבערשטן אז פון זיין זייט זאל ער נישט שטערן דאס אויפבויע פונעם בית המקדש, אז זיינע מעשים זאלן נישט צוריק האלטן די גאולה און דעם בנין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

מוצאי תשעה באב פירט מען זיך אז מען איז מקדש די לבנה. דער אר"י הקדוש שרייבט אויף דעם (פרי עץ חיים, אחר סוד פונת ת"ב) אז דאס איז זייער א גרויסע זאך צו מקדש זיין די לבנה מוצאי תשעה באב.

דער ענין דערפון איז, אזוי ווי מען זעט ביי די לבנה אז דוקא ווען זי ווערט שוין זייער קליין ביז מען זעט עס שוין אינגאנצן נישט, דוקא דעמאלט טוט זי זיך באגייען, און הייבט אן צו ווערן צוריק גרעסער.

די זעלבע איז אויך יעצט, דוקא נאך תשעה באב ווען מען האט אזוי שטארק געטרוערט אויפן חורבן, דעמאלט איז די צייט זיך צוריק אויפצוהייבן און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך. און דערפאר איז מוצאי תשעה באב די פאסיגסטע צייט צו מחדש זיין די לבנה.

אין די פוסקים ווערט געברענגט, אז פאר מען איז מחדש די לבנה זאל מען קודם אויספאסטן, עסן עפעס, און אנטון צוריק די שיד, און ווער עס קען גייט אויך אין מקוה, און דערנאך איז מען מחדש די לבנה פרייליכערהייט, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, וואס דעמאלט וועט זיין והיה אור הלבנה כאור החמה, די לבנה וועט שיינען אזוי ווי די זון, במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהר"ש חלק א' וחלק ב' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המצרים)

דער בעט שטעכט

דער הייליגער צדיק רבי יוסף פון אוסטילא זי"ע (א זון פונעם צדיק רבי מרדכי'לע נעשכניצער זי"ע) האט איינמאל געהערט אז דער חוזה פון לובלין זי"ע גייט דורכפארן זיין שטאט, און ער גייט מן הסתם זיך אפשטעלן אין שטאט זיך אפרוען, און ער האט געהאט גרויס חשק אז דער צדיק זאל איינשטיין ביי אים אנדערהיים.

ער האט פארשטאנען אז דער חוזה וועט זיך וועלן אראפלייגן ביי אים זיך אפרוען פונעם וועג, און עס איז געווען באוואוסט אז עס האט זיך געקענט מאכן אז ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויף א בעט וואו עס איז געליגן דערויף בעפאר איינער וואס איז נישט געווען ערליך, האט ער געשריגן "עס שטעכט מיר, דער בעט שטעכט מיר" און ער האט נישט געוואלט שלאפן אויף דעם בעט.

דערפאר האט רבי יוסף געוואלט אנגרייטן פארן חוזה א נייע בעט וואס קיינער איז נאכנישט געליגן דערויף, אזוי אז דער חוזה זאל זיך רואיג קענען אויסרוען אויף דעם בעט.

ער האט אריבער גערופן א חשובער איד וואס איז געווען א סטאלער, ער האט אים דערציילט די גאנצע זאך אז ער מוז האבן א גוטע נייע בעט פארן חוזה, און ער וויל אז ער זאל אים בויען א גוטע בעט, ער זאל גיין אין מקוה פאר ער בויעט עס און ער זאל עס בויען מיט ערליכע ריינע פונות, אז דער חוזה זאל וועלן שלאפן אויף אזא בעט.

דער סטאלער האט אביסל מורא געהאט, ער האט געטראכט וואס וועט ער טון אויב דער בעט וועט אויך נישט געפעלן פארן חוזה, אבער ער האט נישט געוואלט אפזאגן רבי יוסף, און ער האט זיך אוועקגענומען צו מאכן דעם בעט. יעדעס מאל וואס ער האט געארבעט אויף דעם בעט איז ער קודם געגאנגען אין מקוה, און ער האט געמאכט די בעט מיט גרויס שפלות און צובראכנקייט, וויסענדיג וואסער צדיק גייט ליגן אויף דעם בעט. ווען ער האט פארענדיגט דעם בעט האט ער עס אריבער געברענגט צו רבי יוסף איבערהיים. ער האט עס איבער גענומען און אריינגעלייגט אין א ספעציעלן שטוב, ער האט איבער געצויגן דעם בעט, און צוגעשפארט די טיר, אז קיינער זאל נישט נוצן די בעט פאר דער חוזה וועט אנקומען.

ווען דער הייליגער חוזה איז אנגעקומען צו די שטאט אוסטילא, איז רבי יוסף אנטקען געגאנגען דעם צדיק און אים פארבעטן אריינצוקומען צו אים איבערהיים זיך אפצורוען, דער חוזה האט אנגענומען דעם פארלאנג. רבי יוסף האט זיך זייער געפריידט און אריינגעברענגט דעם צדיק און אים אנגעוויזן אויף דעם נייעם בעט זאגענדיג אז דער בעט האט געמאכט אן ערליכער איד מיט גוטע פונות, און דער צדיק קען זיך אנדאן אפרוען אויף דעם בעט.

ווען דער חוזה האט זיך אבער אראפגעלייגט אויפ'ן בעט האט ער גלייך געשריגן "געוואלד! עס שטעכט מיר!", רבי יוסף האט זיך זייער דערשראקן, דאס איז דאך א נייע בעט וואס אן ערליכער איד האט געמאכט, פארנוואס וויל דער חוזה נישט ליגן דערויף? ער האט נישט געוואוסט וואס צו טון, ער האט מורא געהאט צו געבן זיין אייגן בעט פארן חוזה, ער האט אבער נישט געהאט קיין ברירה, דער צדיק מוז זיך דאך אפרוען, האט ער געגעבן פאר'ן צדיק זיין אייגן בעט.

ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויף זיין בעט, האט זיך דער חוזה אנגערופן "דאס איז זייער א גוטע בעט! אך בין זיך ממש מחי' צו ליגן דא!" דער צדיק האט זייער הנאה געהאט פון די הייליגקייט פונעם בעט.

רבי יוסף האט זייער הנאה געהאט אז ער האט געקענט מהנה זיין דעם צדיק מיט זיין בעט, עס איז אים אבער געווען זייער אינטערעסאנט פארנוואס דער חוזה האט נישט ליב געהאט די נייע בעט. שפעטער האט ער געפרעגט פונעם חוזה אליין, "דאס איז דאך א נייע בעט וואס אן ערליכער איד האט געמאכט מיט גוטע פונות ספעציעל פארן צדיק, פארנוואס איז דער צדיק נישט געווען צופרידן פונעם בעט?"

האט אים דער חוזה געענטפערט, "אמת טאקע אז דער בעט האט געמאכט אן ערליכער איד, און דאס איז א הייליגע בעט, אבער עס שלאגט פון איר ארויס א מרה שחורה, ווייל דער איד האט געמאכט דעם בעט אין די ניין טעג, און ער איז דאך געווען אן ערליכער איד איז ער געווען זייער טרויעריג אויפן חורבן בית המקדש, אבער עס איז געווען אויף א וועג פון עצבות און מרה שחורה, און דערפאר האט ער אריינגעלייגט אינעם בעט א מרה שחורה, וואס דאס האט נישט געלאזט דעם הייליגן חוזה ליגן דערויף.

די ריכטיגע וועג איז צו טרויערן מיט א האפענונג אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער נישט פארלאזן, נאר ער וועט אונז שוין בקרוב אויסלייזן און אויפבויען דעם בית המקדש בב"א.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך בן המצרים)

»»»»

יא: "טוב ללמוד משניות בכל יום, ואם אפשר שישלים ח"י פרקים בכל יום, וגד ח"י עולמות מה טוב ומה נעים", עס איז זייער גוט מען זאל יעדן טאג לערנען אכצן פרקים משניות, "יהי חלקי עמו", איד וויל האבן א חלק מיט זיי, "כי הוא תיקון גדול לפגם הברית, סוד אל חיי", ווייל מיטן זאגן אכצן פרקים משניות איז מען מתקן וואס מען האט פגם געווען אין די חטא פון פגם הברית, "ויהי להם גם כן סגולה להרוג היצר הרע", אויף האט דאס א סגולה צו הרגען דעם יצר הרע, "גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה", אויף האט דאס א סגולה צו ברענגען א ריינע נשמה אויפן מענטש.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ט): "אפילו א מענטש וואס איז אריין געפאלן אין עבירות רחמנא לצלן; אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג פך ופך, יהי מה שיהי, וועט אים די תורה ארויס נעמען פון זיין פלאנטער און ער וועט ווערן אן ערליכער איד"; מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, אז דער שיחה גייט ארויף אויף ח"י פרקים משניות. אפילו איינער איז געבער אריין געפאלן אין שמוציגע מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות, וועט אים די תורה ארויס נעמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

עס איז נישט שווער צו זאגן ח"י פרקים משניות יעדן טאג, מען קען דאס איינטיילן דורך טאג אויף דריי טיילן: זעקס פרקים איינערפרי, זעקס פרקים נאכמיטאג און זעקס פרקים ביינאכט. עס דארף נישט געזאגט ווערן וואס בייטאג וכו', נאר ווען מען האט אביסל צייט בייטאג אדער ביינאכט זאל מען אריין כאפן נאך א פרק משניות און נאך א פרק משניות ביז מען וועט אנקומען צו ח"י פרקים משניות.

מוהרא"ש פלעגט זיך שטענדיג בארימען: "ווי אזוי זעט מען אויף א אינגערמאן צי ער איז א תלמיד היכל הקודש?" אויב ער דרייט זיך מיט א קליינע משניות'ל אין טאש, און ווען ער האט אפאר איבעריגע מינוט, כאפט ער אריין נאך א פרק און נאך א פרק - דאס איז א סימן פון א תלמיד היכל הקודש."

אז מען זאגט יעדן טאג ח"י פרקים משניות איז מען זוכה מסים צו זיין יעדן איינציגן חודש גאנץ "ששה סדרי משנה". אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, ווייל די ווערטער פון די תורה רייניגט דעם מענטש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודת ה' ורה יט): "אמר רבא, לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", א מענטש זאל לערנען די הייליגע תורה אפילו ער פארגעסט וואס ער לערנט, און אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, נאך זאגן די הייליגע חכמים (שבת סג): "ליגמור איניש והדר ליסבור", קודם דארף מען אסאך זאגן די ווערטער, און נאכדעם קומט מען שוין צו פארשטיין.

אסאך תלמידי היכל הקודש לערנען משניות מיטן חודש. דאס הייסט, זיי הייבן אן יעדן ראש חודש נאכאמאל ששה סדרי משנה; א' לחודש זאגט מען גאנץ מסכת ברכות, גאנץ מסכת פאה און די ערשטע פרק פון דמאי, ב' לחודש גייט מען ווייטער מיט מסכת דמאי, גאנץ מסכת פלאים און די ערשטע דריי פרקים פון שביעית, און אזוי ווייטער ביז מען איז מסים יעדן חודש גאנץ ששה סדרי משנה, און ווען מען האלט ביי א חודש וואס האט דרייסיג טעג מאכן זיי זיך א באזונדערע שיעור אין משניות, דאס לערנען זיי יעדע חודש מלא דעם דרייסיגסטן טאג.

עס זענען דא תלמידי היכל הקודש וואס גייען נישט ממש אויפן טאג פונעם חודש, נאר גייען אויף זייער אייגענע סדר; יעדן טאג זאגט מען ח"י פרקים משניות - יעדער איינער וואו ער האלט, מען קוקט נישט אויף נעכטן און מען טראכט נישט פונעם מארגן, נאר מען לעבט מיטן היינטיגן טאג - יעדן טאג פראבירט מען אריין צו כאפן אביסל תורה; יעדער מענטש האט זיך זיין וועג ווי ער איז מער מצליח, דעריבער איז נישט פראי צו קוקן אויף א צווייטן.

בנוגע צו מען קען זאגן ח"י פרקים משניות אום תשעה באב; תשעה באב טאר מען נישט לערנען, אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן תקנד, סעיף א) ווייל תורה מאכט פרייליך דעם מענטש, און תשעה באב איז א טאג וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער די פוסקים זאגן (ענין נסעי בגריאל סימן עה, סעיף קטן ט) אז נאכמיטאג קען מען לערנען שיעורים פסדרן; דער וואס לערנט יעדן טאג זיינע שיעורים קבועים, מקרא, משנה, גמרא וכו' וכו', מעג עס לערנען תשעה באב נאכמיטאג.

אז מען רעדט שוין פון לערנען משניות תשעה באב, איז פראי צו דערמאנען וואס דער הייליגער בני יששכר זאגט (חודש פמזו אב - מאמרי חדשי פמזו אב, מאמר ב): "טף

»»»»

כל השעות מן הכ"ב ימים הם תקכ"ח, די שעות פון די דריי וואכן איז סך הכל פינף הונדערט אכט און צוואנציג. "על פן יש במשניות תקכ"ח פרקים מנן מפת"ח", דערפאר איז דא אין ששה סדרי משנה פינף הונדערט אכט און צוואנציג פרקים, "כמנן מפתח הגאולה", וייל דאס איז דער שליסל מיר זאלן דורכדעם ארויס גיין פון גלות, וואס דאס איז אנטקעגן די פינף הונדערט אכט און צוואנציג שעה פון די דריי וואכן וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא ב' 1, 2): "אין הגליות מתפנסות אלא בזכות המשניות", משיח וועט קומען נאר אינעם זכות פון די וואס לערנען משניות, "ויכשמברין ושונין כמו פינו התורה שפעל פה, אזי נפתח הסתום", ווען מען חזרט משניות וועט געעפנט ווערן די פארמאכטקייט פון אונזער גלות, אזוי ווי עס שטייט (הושע ה, 1): "אם כי יתנו בגוים עתה אקבצים, לשון מתניתין", יתנו איז א לשון פון משניות, אז מען וועט לערנען משניות אין גלות, "עתה אקבצים", וועט אונז דער אייבערשטער אויסלייזן; זעט מען דאס גרויסקייט פון לערנען משניות, בפרט יעצט אין די טעג וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, און דאס וועט ברענגען די גאולה.

בנוגע צו מען מעג לערנען ווען מען ווארט אויף א פאס וכו'; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים 11): "שני תלמידי חכמים שמהלכים בדרך, ואין ביניהן דברי תורה, ראויין לישרף", ווען מען איז אונטערנוגעגס און מען לערנט נישט איז מען ראוי פארברענט צו ווערן; ווען א מענטש איז אונטערנוגעגס, אויפן טרעפן אדער אויפן פאס, אויב האט ער נישט מיט זיך א ספר; א משניות, א חומש, אדער א תהילים וכדומה, וועט ער פארברענט ווערן פון דעם יצר הרע. נישט נאר מען מעג לערנען אונטערנוגעגס, נאר אן דעם איז נישט מעגליך צו בלייבן א איד, בפרט זומקער ווען מען פארט מיט די שטאטישע באסעס, טרעניס וכדומה לזה, אויב נעמט מען נישט מיט א ספר מיט זיך ווערט מען פארברענט, נישט איין מאל נאר יעדע סעקונדע. אזוי אויך ווען מען ארבעט אין א פלאץ מיט גוים וכו'; און מען וויל ניצול ווערן פונעם יצר הרע, מען האט נסיונות וכו', זאל מען אנטלויפן צו די תורה, אזוי וועט מען געראטעוועט ווערן פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל אונז העלפן מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן פון דעם ביטערן גלות. BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מסיבת לחיים/ווארט/תנאים פון א תלמיד הישיבה אין קעמפ

דעם פאראנגענעם וונטאג איז פארגעקומען אין קעמפ א שיינע שמחה ווען הבחור החשוב אלכסנדר ראטה נ"י בן מו"ה זאב אלימלך הי"ו פון וויליאמסבורג, איז א חתן געווארן עב"ג די טאכטער פון מו"ה יודל טירנויער הי"ו מחשובי אנ"ש פון בארא פארק. עס זענען זיך צוזאם געקומען פילע קרובי המשפחה חברים און ידידים, צו אוניוויטשן פאר'ן חתן און די מוחותנים. אנשטאט צו מאכן א באזונדערע מסיבת תנאים מיט די אלע קאפ וויי און שאדן פון אידיש געלט וואס די אלע מסיבות ברענגען געווענליך מיט; די מוחותנים, די חתן כלה, און די געשוויסטער דארפן זיך פריש אויסשטאפירן, מ'דארף דינגען א זאל, קויפן בלומען, מטריח זיין די קרובים און ידידים איינמאל און נאכאמאל ארויס צו קומען, אנשטאט דעם האט מען געמאכט דעם שידוך שליסל/לחיים/ווארט/תנאים וכו' אויף איין מאל אויף א באהנטן און באשיידענעם פארנעם, אינעם הילל הבית המדרש אין קעמפ.

דער חתן נ"ו האט פלייסיג געלערנט אין ישיבה די לעצטע פאר יאר, וואו ער האט ער האט זיך משלים געווען אין תורה אויף נאר א הערליכן פארנעם, ער האט שוין זוכה געווען צו ענדגין ש"ס, אויך האט ער שוין געענדיגט איבער 70 מאל משניות. 101 מאל מסכת תענית, אויכער זיינע פילע אנדערע שיעורים, און אפילו אינעם טאג פון זיין שידוך שליסל/תנאים, האט ער און אריינגעכאפט צו לערנען אלע זיינע טעגליכע שיעורים. פון די אנדערע זייט איז דער חתן אויך געשטאנען צו הילף פאר'ן ראש ישיבה שליט"א אלע ענינים, בפרט איז ער געווען זייער הילפבאר אין ארויסגעבן די הערליכע סידרים "טאנין מיט אמונה", מיט וואס אזויפיל אידישע קינדער זענען זיך מחי'.

די כלה תחי' איז א תלמידה פון "בית פינא ברסלב", וואו מילערנט מיט די מיידלעך נאר אמונה און יראת שמים, זיי הערן ווי נאריש דאס איז אויסצוגעבן אידיש געלט אויף שמחות אין די וועלט אריין, דער עיקר איז נאר אויפצושטעלן א אידישע שטוב און אריינברענגען דארט דעם אייבערשטן, און דעריבער האט זי אויך געבעטן די עלטערן אז זי זאל זיך פאפארן ווי מער אידיש געלט, און נישט מאכן אויפרייסערישע שמחות וואס ברענגט נישט קיין הנהא פאר קיינעם.

ס'איז דער חתן און ס'איז די כלה האבן זוכה געווען צו זיין אין יבנאל ביים ציון הקדוש פון מוהרא"ש זי"ע, און דארט אויסגעזאגט אנאן ספר תהלים ברציפות, אזוי ווי מוהרא"ש האט מבטיח געווען און געהייסן דאס אויסקריצן אויף זיין מצובה, אז ווער ס'וועט קומען צו זיין קבר מתפלל זיין וועט ער זיך אנשטרענגען יענעם א טובה צו טון אין הימל, ובפרט ווען א בחור אדער מיידל וועט קומען צו זיין קבר און אויסזאגן דארט ספר תהלים ברציפות און מתפלל זיין פאר א שידוך, זאגט ער צו אז ער וועט ארבעטן פאר זיי און זען זיי זאלן טרעפן זייער שידוך בקרוב ובניקל.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די שמחה זאל ברענגען נאך שמחות ביי אלע אידישע קינדער גרינגערהייט און געזונטערהייט. **ענבי הגפן ענבי הגפן דבר נאה ומתקבל!**

העפטיגע בוי ארבעט צו פארענדיגן דעם נייעם בנין אין אומאן

ווי געמאלדן די פאראנגענע וואך, וועט דער נייע בנין אין אומאן זיין א"ה גרייט אויף דעם קומענדיגן ראש השנה תשע"ט. אין די יעצטיגע צייט גייט אן די העפטיגע בוי ארבעט צוצוענדיגן די פארבליבענע חלקים פונעם בנין צו די צופרידנהייט פון אנשי שלומינו. די וואך האט מען געארבעט אויף די מקוה, מען האט זיך פארבינדן קיין ירושלים עיה"ק צום גרויסן מומחה אין די קאמפליצירטע סוגיא פון הלכות מקוואות, הרה"ג ר' דוד מניצבערג שליט"א וואס ספעציאליזירט זיך אין מקוואות, און בפרט אין מקוואות אין אייראפע, (עס איז כדי אנצווייכענען אז רוב מקוואות אין אומאן איז געמאכט געווארן אוטער זיין אויפויכט) וואס איז א גאנצן צייט געווען בקשר מיט די בויער און אונטערנעמער, און געגעבן זיינע הלכה'דיגע און פראקטישע אנווייזונגען וויאזוי צו מאכן די מקוה אויפן בעסטן און אויסגעהאלטענטע וועג למהדרין מן המהדרין.

די מקוה האט צוויי מהודרדיגע בורות מי גשמים, יעצט ווען מען האט געהאלטן ביים גיכן די בורות, איז ער ספעציעל געקומען צו פליען, זיכער צו מאכן אז עס ווערט געמאכט אויף די ריכטיגע וועג, און וועט בע"ה קומען נאכאמאל פאר ראש השנה, איבערצוקוקן צי אלעס איז אין ארדענונג און געבן זיין הכשר סטעמפל.

אנשי שלומינו וועלכע ווילן מיטהאלטן דעם ראש השנה מיטן ראש ישיבה שליט"א, דארפן זיך זייער צוויילן, בלויז עטליכע בעטן זענען נאך פארבליבן, צו באשטעלן קען מען רופן 452-347-0412 וכל הקודם זכה.

דער רבי האט געזאגט אז צו זיין ראש השנה ביי אים איז גרעסער פון אלעם, "מיין גאנצע זאך איז ראש השנה, קיינער טאר נישט פעלן", און דער רבי האט צוגעזאגט זייער גרויסע הבטחות פאר די אלע וואס קומען צו אים אויף ראש השנה. ווי פארמאגט איז דער יום טוב ראש השנה ווען מ'שרייבט אפ אין הימל פאר יעדן מענטש אלעס וואס וועט פאסירן צו אים במשך זיין גאנצע יאר, און דער רבי האט זיך אינטערגענומען אז ער וועט זיין אן אדוואקאט פאר די אלע וואס קומען צו אים אויף ראש השנה, ער וועט זיכער מאכן אז מ'וועט אנשרייבן פאר זיי א גוט געבענטשט יאר. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין!

מופץ ע"י מערכת ברסלב גלובל

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן
עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; באסעס
פון קיוב קיין אומאן און צוריק; און נאך
 ~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~

איינער פריינד
Plan it Rite
718-506-4341 Travel the right way

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
 קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים,
 USB, SD, און נאך;
 דעליווערט צו אייער טיר!
 דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
 און מיר וועלן פרובירן בע"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
הבה"ח סענדי ראטה נ"ו
וואס איז א חתן געווארן למו"ט עב"ג
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל
 זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד,
 דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה מיכאל אלטמאן הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למו"ט
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען
 אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון
 אלע זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך / 212-444-9191 <
 03303502361 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**